

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **Ł. K.**
skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 lipca 2021 r., w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 8 lutego 2021 r., sygn. akt IV Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 12 sierpnia 2019 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sadu Rejonowego w W. z dnia 12 sierpnia 2019 r., sygn. akt II K [...], **Ł. K.** został uznany za winnego tego, że w okresie od 22 listopada do 29 listopada 2015 roku w W. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a także działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, przy użyciu oryginalnych kluczy kilkakrotnie włamał się do mieszkania należącego do K. G., a następnie zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci laptopa L. o wartości 2000 zł, laptopa A. o wartości 100 zł, aparatu fotograficznego N. o wartości 200 zł, sprzętu kuchennego marki F. o wartości 530 zł, wiertarki M. o wartości 350 zł, okularów T. w etui o wartości 200 zł, okularów marki R. w pudełku V. o wartości łącznej 300 zł, pamięci zewnętrznej USB o wartości 500 zł, rzutnika E. wartości 200 zł, dwóch sztuk biżuterii

złotej wartości łącznej 1.300 zł, ładowarki bezprzewodowej Power Bank wartości 100 zł, telefonu komórkowego marki S. z ładowarką, kablem i słuchawkami wartości łącznej 300 zł, kompletu sztućców G. wartości 80 zł, 3 sztuk kompletów do pisania wartości łącznej 90 zł, zapięcia od roweru wartości 150 zł, pokrowca od telefonu wartości 30 zł, zestawu słuchowego [...] Bluetooth, tj. wartości 100 zł, pęku kluczy 6 sztuk do piwnicy, to jest mienia o łącznej wartości 9.230 zł na szkodę K. G., a następnie z piwnicy należącej do K. G. zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci roweru K. o wartości 2.000 zł na szkodę K. G., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w O. z dnia 7 września 2009 roku, sygn. akt II K [...], za czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne na karę 1 roku pozbawienia wolności i z dnia 30 października 2009 r., sygn. akt II K [...], za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w O. z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt II K [...], którym orzeczono karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 28 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K [...], za czyn z art. 297 § 1 k.k. i skazał go na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w O. z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt II K [...], którym orzeczono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą Ł. K. odbył w części w okresie od 21 listopada 2012 r. do 7 listopada 2013 roku, to jest za winnego występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 30 listopada 2015 r. od godziny 20.40 r. do dnia 2 grudnia 2015 r. do godziny 14.40. Na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci umów ujętych w wykazie dowodów rzeczowych Drz. [...] pod poz. 1-16 (k. 88 - 89), zarządzając pozostawienie ich w aktach sprawy. Zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. J. kwotę 2789,64 zł (w tym 23% VAT) za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 8 lutego 2021 r., sygn. akt IV Ka [...], zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że

a) przyjęto, iż oskarżony Ł. K. dopuścił się czynu, przypisanego w punkcie I części dyspozytywnej, działając w warunkach powrotności do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w O.: z dnia 7 września 2009 r., w sprawie sygn. akt II K [...], za czyny z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności i z dnia 30 października 2009 r., w sprawie sygn. akt XII K [...], za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, które odbył częściowo w ramach kary łącznej 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w O. z dnia 27 listopada 2014 r., w sprawie sygn. akt II K [...], w okresie od dnia 15 lutego 2012 r. do dnia 17 lutego 2012 r. i od dnia 21 listopada 2012 r. do dnia 7 listopada 2013 r.,

b) zasądzoną w punkcie IV części dyspozytywnej kwotę za nieopłaconą obronę z urzędu podwyższono do wysokości 3.616,20 złotych brutto;

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, tj.:

- art. 410 k.p.k. i wydanie wyroku bez analizy całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej i zaniechanie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka P. N. pomimo, że Sąd Okręgowy w W. IV Wydział Karny Odwoławczy w wyroku z dnia 4 lipca 2018r., sygn. akt IV Ka [...], zobowiązał Sąd rozpoznający ponownie sprawę do przeprowadzenia tego dowodu i wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności;

- obrazę art. 457 § 3 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku przez Sąd II instancji bez należytego odniesienia się do zarzutów i wniosków apelacji oskarżonego.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi odwoławczemu.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w W. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Skarżący tylko pozornie podnosi w kasacji zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko poczynionym w sprawie i to przez Sąd I instancji ustaleniom faktycznym. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia jedynie od wyroków sądów odwoławczych, jak i art. 523 § 1 k.p.k., który nie dopuszcza podnoszenia w kasacji zarzutu błędnych ustaleń faktycznych.

Zauważyć należy również, iż co do istoty, zarzuty podniesione w kasacji stanowią powtórzenie zarzutów zawartych w apelacji, która była przedmiotem rozważań Sądu odwoławczego.

Podkreślić jednocześnie należy staranność i wnikliwość uzasadnienia sporządzonego przez Sąd Okręgowy. Każdy z zarzutów, w tym przede wszystkim ten, który obecnie został powtórzony w kasacji, został przez ten Sąd obszernie omówiony. Dotyczy to zarówno zastrzeżeń co do wydania wyroku bez analizy całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, jak i zaniechania przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka P. N. Sąd odwoławczy wypowiedział się w sposób jednoznaczny, iż w jego ocenie nie doszło do naruszenia art. 442 § 3 k.p.k. Jak wskazano w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy dostosował się do zaleceń Sądu Okręgowego, wydanych w sprawie sygn. akt IV Ka [...], i podjął próbę wezwania świadka P. N., lecz okazała się ona bezskuteczna z uwagi na niemożność ustalenia miejsca pobytu świadka. Wskazać też trzeba, że uprzednio orzekający Sąd Okręgowy również podejmował próby wezwania P. N. i wobec ich bezskuteczności oddalił wniosek o jej przesłuchanie, uchylając jednocześnie m. in. w tym celu wyrok Sądu Rejonowego w sprawie sygn. II K [...]. Wobec powyższych ustaleń za całkowicie bezzasadny uznano zarzut, by Sąd *meriti* zaniechał wezwania świadka P. N.. Skarżący tymczasem poprzez redakcję skargi kasacyjnej próbuje poddać tą ocenę ponownej kontroli – niejako trzecioinstancyjnej. Zamierzenie takie z oczywistych względów nie może spotkać się z akceptacją Sądu Najwyższego i jest w istocie bezskuteczne.

Przede wszystkim zaś podkreślić należy, że kasacja nie zawiera jakichkolwiek zarzutów skierowanych przeciwko sposobowi procedowania przez Sąd odwoławczy, a w szczególności nie wskazuje na jakiegokolwiek wady wydanego przez ten Sąd orzeczenia. Raz jeszcze zatem należy podkreślić, że nie spełnia ona wskazanych warunków dla dopuszczalności tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia w

rozumieniu art. 519 k.p.k.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r., III KK 265/17, baza orzeczeń Supremus).

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że obrońca skazanego we wniesionej kasacji w stopniu oczywistym nie wykazał, aby zaskarżony wyrok dotknięty był nie tylko rażącym, ale jakimkolwiek naruszeniem prawa. Konsekwencją tej oceny było oddalenie kasacji - w formule kwalifikowanej, jako oczywiście bezzasadnej.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

a.s.